

private Net. Tidligere, da man havde Lov til at banke sine Tjenestefolk, hvor gamle de saa vare, var det naturligvis et Indgreb i den private Net, da Hustrugten hørte op med det 18de Aar, og saaledes er det gaet med Lovgivningen i Almindelighed. So mere human man har søgt at gjøre den, desto mere maa de gamle Rettigheder i Almindelighed vige. Nu er der imidlertid imod det Spørgsmaal om Søndagsjagterne sat en Betragtning fra det ærede Medlem og fra flere Andre, som har sin Betydning, og som kan deles af Mangfoldige og støttes af disse ved andre Grunde. Der er fremkommet en anden Tankegang her, som kunde være Surrogat for den Slags Sagtfredning og Indskrænkning, som der var Tale om at vinde ved et Forbud mod Søndagsjagten; det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) mente nemlig, at det ikke var tilstrækkeligt — jeg forstod hans Tanke saaledes — at forbyde Søndagsjagten, derved naaede vi ikke at forbyde, at umodne Tægere gjorde Dyr uundvending Forrab, uden at have Evne til at drabe dem. Dette kunde maasse snarere ske, mente det ærede Medlem, hvis vi satte en Modenhedsprøve for Tægere, for Net til at erhverve Sagttegn. Det er meget muligt, at denne Tanke ikke er ufund, ikke har saa Lidet for sig; det kunde være at overveie i Forbindelse med det ærede Medlem fra Bogenfens (Bernsen) Forslag, om ikke det ene fuldt ud kunde gaa op imod det andet eller var bedre end det andet, eller hvorledes det nu var. Det vilde være det Samme som at sige: Den Ukyndige maa ikke anvende Vaaben mod levende Væsener, ligesom f. Ex. den Ukyndige ikke maa anvende Gifstoffer til skjelligt Brug, ogsaa i den Henseende har Loven gjort Indskrænkning i de Privates Net. Man har tidligere talt om at fremme Skytteforeninger, men man har ikke fundet nogen Opnuitring for dem. Den Hjælp, man tænkte sig at give dem gennem den nye Hærlow, indrømmer jeg, betyder Ingen-ting, men man har diskuteret forgræves for at finde en Slags Præmie for de unge Mennesker, der ville dygtiggjøre sig til Skydning under Øvelserne. Havde man nu sagt som saa: 3 unge Mænd kunne efter Lovgivningen blive Tægere, men over Eder først i Skydning paa Frihaand og i at bruge Gevær i Skytteforeningerne — det er Noget, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) vist ikke vil gaa med til — søger at faae Øvelse efter de og de Regler, saa kunne 3 melde Eder og faae et Sagttegn, saa havde man gennem Lovgivningen faaet en udmærket Præmie for at øve sig i Skytteforeningerne, en Opnuitring til at færdiggjøre sig der, og det kunde maasse ogsaa være til anden Nytte for Befolkningen. Jeg mener imidlertid ikke og ønsker ikke, at Noget skal tage dette op som et Vædringsforslag til 3die Behandling, jeg vil virkelig forvare mig imod, at der ikke skulde kunne siges en Tanke i Debatten, uden at En eller Anden hittede paa, at nu skal det være Lov

imorgen. Vel er jeg Fremskridtsmand, men jeg er det ikke i en saadan Grad, at jeg vilde have lovfæstet Alt, hvad der kunde være ønskeligt at tale om. Spørgsmaalet om Søndagsjagten med dets Forgreninger er et Spørgsmaal, der efter min Mening ganske vist fortjener at sættes under Debat. Det kom jeg til ved nogle korte, egentlig refererende Bemærkninger ved 1ste Behandling. Andet skal jeg ikke vove mig ind paa med Hensyn til Sagtvesenet. Men naar man har ment at kunne bruge disse refererende Ytringer af mig til derpaa at begrunde et Forslag, som vi skulle stemme om idag, for at det kan blive Lov imorgen, tager man storlig fejl, det har jeg aldrig givet Anledning til ved mine Ytringer ved forrige Behandling. Jeg tillod mig at sige første Gang, jeg havde Ødet, om man ikke foreløbig vilde undersøge disse Spørgsmaal i et lille Udvalg, vi kunde derfor lige godt blive ved det løbende Forslag, som foreligger. Og da jeg hørte selv det ærede Medlem, som jeg vidste var en varm Ven af at faae Søndagsjagten affasset (Bajer), tale saa nøgteent om det Praktiske foruden mange Andre, og raadede til at tage Lovforlaget, som det forelaa, saa sagde jeg, da jeg anden Gang havde Ødet, at jeg vilde blot notere disse Spørgsmaal i denne Debat her, fordi jeg vilde ønske, at man lod dette Spørgsmaal staa som et aabent Spørgsmaal, som man vilde tage fat paa, naar Tid og Leilighed indbød til en Revision af Sagtloven. Naar det ærede Medlem fra Bogenfens (Bernsen) vilde bygge Noget derpaa, saa maatte det være det, at han vel vilde fortsætte Debatten om denne Sag i Form af et Vædringsforslag, men at det ikke var hans Mening at lade dette Vædringsforslag komme til Afstemning. Jeg vil nu raade ham til ikke at lade denne Tanke staa ihjel ved en Afstemning, ligesaa nødigt som jeg forresten ser det vedtaget nu, men til at tage sit Forslag tilbage og lade det staa som et aabent Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at det er rigtigt ved en saadan lille Leilighedsforhandling, hvor vi uden Udvalg og for kort Tid forlænge et allerede bestaaende Tillæg til Sagtloven, at kaste store Principer ind og overrumple Publikum ved Vedtagelsen af dette, det holder jeg ikke af. Selv om vi for vore egne Personer kunde ønske Tanken eller Principet og anse Noget vundet derved, der vilde behage os personlig i høi Grad, maa man, alment betragtet, sige, at denne Fremgangsmaade er uskorrekt. Folk have jo besværre ellers Leilighed nok til at drøfte de Principer, der ere imellem os, dem have de Menneskealbdere til at drøfte, uden at man kommer videre; men selv om man kunde faae et saadant Forslag igjennem, skal man ogsaa overveie, hvorfor man kan faae det igjennem, om det ikke er af Grunde, der trænge til at gaa nærmere efter, og man skal heller ikke for pludselig skære Noget over, som hidtil har været bestaaende Net. Der eksisterer mangen en Sagtkontrakt, der